

CYCLADIC SEMINAR – ΚΥΚΛΑΔΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

THE ARCHAEOLOGICAL SOCIETY AT ATHENS, 22 PANEPISTIMIOU STREET
Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 22

Thursday, 10 March 2016, 7 P.M.

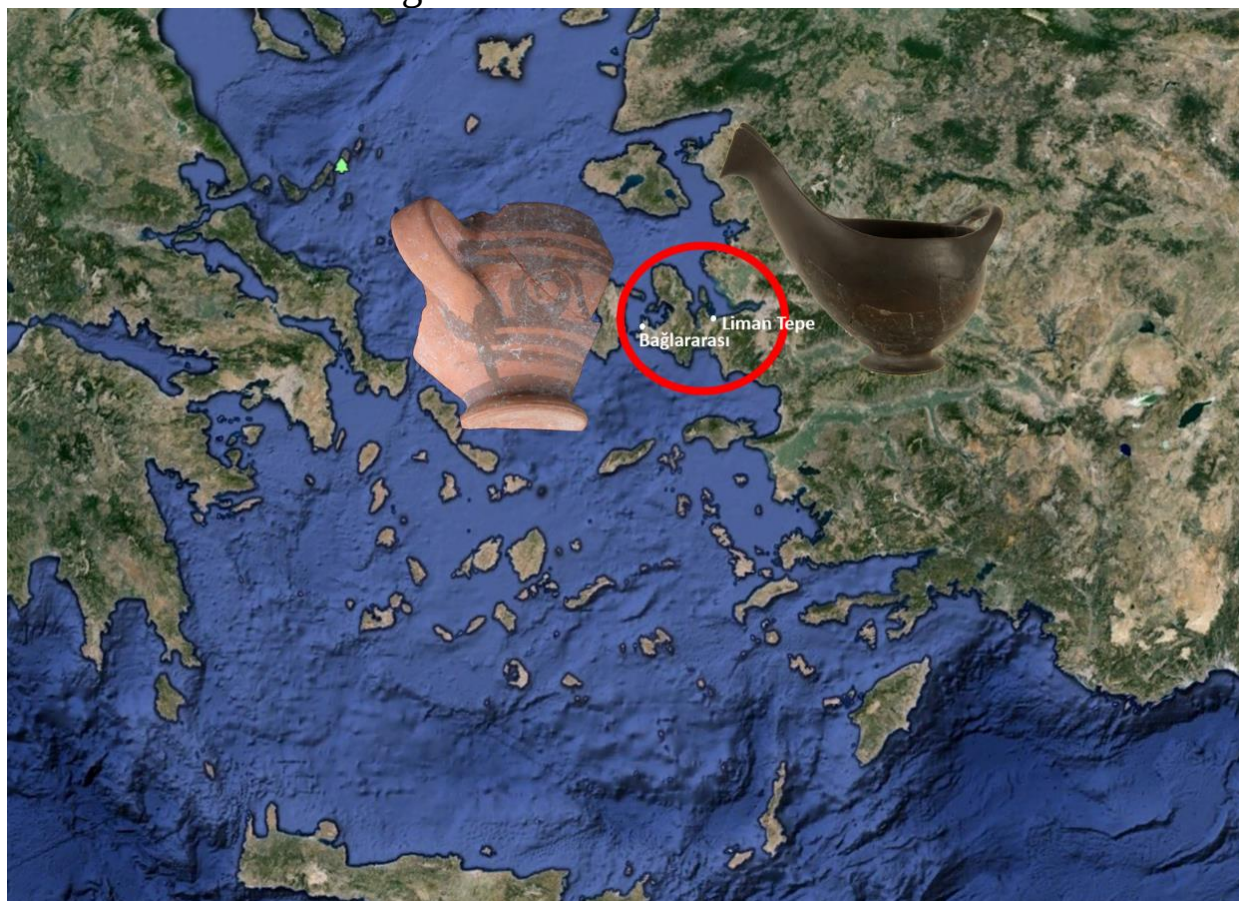
Πέμπτη, 10 Μαρτίου 2016, 7 μ.μ.

Vasif Sahoglu

Professor at Ankara University, Department of Archaeology

'Cycladica' around the Urla Peninsula, Izmir

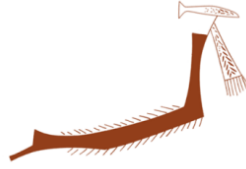
during the 3rd and 2nd Millennia BC

Vasif Sahoglu

Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Άγκυρας, Τμήμα Αρχαιολογίας
'Cycladica' της 3ης και 2ης χιλιετίας π.Χ. από την χερσόνησο των Βουρλών
στην περιοχή της Σμύρνης

Οργάνωση Σεμιναρίου: **Μαρίζα Μαρθάρη**
The seminar is organized by **Marisa Marthari**

CYCLADIC SEMINAR

Thursday, 10 March 2016

Vasif Sahoglu

'Cycladica' around the Urla Peninsula, Izmir during the 3rd and 2nd Millennia BC

Cyclades, the “stepping stones” of the Aegean Sea, have culturally connected Anatolia and the Greek Mainland since the earliest times.

Melian obsidian, as a valued material originating from one of the Cycladic islands - Melos - connected these regions through exchange and enabled the islanders to reach beyond their own habitat and explore both mainlands from the Neolithic period onwards. In light of archaeological evidence, earliest contacts of the western Anatolian coastline with the Cyclades goes back to the Neolithic with abundant finds of Melian obsidian at various sites in western Anatolia. These contacts continued during the 5th and 4th millennia BC as evidenced by shared forms of pottery, marble and obsidian finds both on the islands and in western Anatolia.

First half of the 3rd millennium BC exhibits a new and flourishing cultural phase for the Cyclades. With the growing need for the distribution of obsidian and advances in metallurgy, the islanders began to dominate the Aegean Sea and a heretofore unseen Cycladic influence is evidenced on the coastal settlements of the Greek mainland, Crete and western Anatolia.

Various Cycladic or “Cycladicizing” elements, ranging from burial habits to pottery and other small finds, are evidenced at coastal sites like Iasos, Miletus, Liman Tepe, Bakla Tepe and Troy. This period also reflects the most glorious phase of Cycladic culture.

After the middle of the 3rd millennium BC, with the increasing demand for metals and the emergence of the Anatolian Trade Network (ATN), Anatolia enters a new phase involving far-reaching interregional contacts. The cultural assemblages resulting from the western extension of this network are labelled as the “Kastri Phase” in the Cyclades and as “Lefkandi I” on the Greek Mainland. Both assemblages are characterized by Anatolian or “Anatolianizing” elements. The Urla peninsula is one of the main gateways of the Anatolian mainland that leads to the Aegean during this period and Liman Tepe, as the most important harbour site in the region, reached its zenith during this period.

Following a probable climatic event - which could have been one of the main reasons triggering the collapse of the ATN during the last quarter of the 3rd millennium BC - a new power began to emerge on Crete – an area located beyond the reaches of the ATN.

Minoan seafarers, using the sail as well as new technological advances in boatmaking, began to dominate the Aegean Sea from the beginning of the 2nd millennium BC onwards. Çeşme – Bağlararası, at the westernmost tip of the Urla Peninsula, became an important hub of trade and exchange during this period as evidenced by numerous Cycladic and Minoanizing finds at the site.

The Urla Peninsula, with key harbour sites like Liman Tepe and Çeşme - Bağlararası, acts as an archaeological laboratory promising new insights into the changing social, cultural and economic dynamics evidenced in the Aegean region through the ages.

Πεμπτη, 10 Μαρτίου 2016

Vasif Sahoglu

Cycladica της 3ης και 2ης χιλιετίας π.Χ. από την χερσόνησο των Βουρλών στην περιοχή της Σμύρνης

Οι Κυκλάδες, ενδιάμεσοι σταθμοί (πατήματα) στο Αιγαίο Πέλαγος, συνδέουν πολιτισμικά την Μικρά Ασία και την Ηπειρωτική Ελλάδα από τους πρωιμότερους χρόνους.

Ο Μηλιακός οψιανός, ένα πολύτιμο υλικό που προέρχεται από ένα Κυκλαδίτικο νησί, τη Μήλο, συνέδεσε τις περιοχές αυτές μέσω ανταλλαγών και επέτρεψε στους νησιώτες να φτάσουν πέρα από τον δικό τους χώρο και να εξερευνήσουν τις δύο προαναφερθείσες ηπειρωτικές περιοχές από την Νεολιθική περίοδο και μετά. Υπό το φως των αρχαιολογικών στοιχείων, οι πρωιμότερες επαφές της δυτικής ακτής της Μικράς Ασίας με τις Κυκλάδες ανάγεται στη Νεολιθική περίοδο με άφθονα ευρήματα Μηλιακού οψιανού σε διάφορες θέσεις της δυτικής Μικράς Ασίας. Αυτές οι επαφές συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια της 5ης και της 4ης χιλιετίας π.Χ., όπως αποδεικνύεται από τους παρόμοιους τύπους κεραμικής καθώς και αντικειμένων από μάρμαρο και οψιανό που απαντούν τόσο στα Κυκλαδονήσια όσο και στη δυτική Μικρά Ασία.

Το πρώτο μισό της 3ης χιλιετίας π.Χ., συμπίπτει με μια νέα και ανθηρή πολιτισμική φάση για τις Κυκλάδες. Με την αυξανόμενη ανάγκη για τη διανομή του οψιανού και τις προόδους στη μεταλλουργία οι Κυκλαδίτες άρχισαν να κυριαρχούν στο Αιγαίο Πέλαγος και η έως πρόσφατα μη ορατή κυκλαδική επίδραση είναι πλέον εμφανής στους παραθαλάσσιους οικισμούς της ηπειρωτικής Ελλάδας, της Κρήτης και της δυτικής Μικράς Ασίας.

Ποικίλα Κυκλαδικά ή Κυκλαδίζοντα στοιχεία στα ταφικά έθιμα, την κεραμική και τα μικρά ευρήματα επισημαίνονται σε παράκτιες θέσεις, όπως η Ιασός, η Μίλητος, το Liman Tepe, το Bakla Tepe και η Τροία. Η περίοδος αυτή απηχεί επίσης την πιο ένδοξη φάση του Κυκλαδικού πολιτισμού.

Μετά τα μέσα της 3ης χιλιετίας π.Χ., με την αυξανόμενη ζήτηση για μέταλλα και την εμφάνιση του «Δικτύου Ανατολικού Εμπορίου», η Μικρά Ασία εισέρχεται σε μια νέα φάση που περιλαμβάνει εκτεταμένες διαπεριφερειακές επαφές. Τα πολιτισμικά σύνολα που προκύπτουν από τη δυτική επέκταση του δικτύου αυτού είναι γνωστά ως σύνολα της «φάσης Καστριού» στις Κυκλάδες και «Λευκαντιού Ι» στην ηπειρωτική Ελλάδα. Τα δύο ανωτέρω σύνολα χαρακτηρίζονται από ανατολικά ή ανατολίζοντα στοιχεία. Η χερσόνησος των Βουρλών είναι μια από τις κύριες πύλες της ηπειρωτικής Μικράς Ασίας που οδηγεί στο Αιγαίο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου και το Liman Tepe, ως το πιο σημαντικό λιμάνι της περιοχής, έφθασε στο αποκορύφωμά της ανάπτυξης του κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Μετά από κάποιο πιθανό κλιματικό φαινόμενο - το οποίο θα μπορούσε να ήταν ένας από τους κύριους λόγους που προκάλεσε την κατάρρευση του «Δικτύου Ανατολικού Εμπορίου» κατά τη διάρκεια του τελευταίου τετάρτου της 3ης χιλιετίας π.Χ. - μια νέα δύναμη άρχισε να αναδύεται στην Κρήτη - μια περιοχή που βρίσκεται πέρα από τα όρια του ανωτέρω δικτύου.

Οι Μινωίτες ναυτικοί, χρησιμοποιώντας το πανί και νέες τεχνολογίες στην κατασκευή πλοίων, άρχισαν να κυριαρχούν στο Αιγαίο Πέλαγος από την αρχή της 2ης χιλιετίας π.Χ. και μετά. Το Çeşme - Bağlararası, στο δυτικότερο άκρο της χερσονήσου των Βουρλών, έγινε ένα σημαντικό κέντρο εμπορίου και ανταλλαγών κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, όπως αποδεικνύεται από τα πολυάριθμα Κυκλαδικά και Μινωίζοντα ευρήματα.

Η χερσόνησος των Βουρλών, με λιμάνια σε θέσεις κλειδιά όπως το Liman Tepe και το Çeşme - Bağlararası, λειτουργεί σαν ένα αρχαιολογικό εργαστήριο που υπόσχεται νέες γνώσεις σχετικά με τις μεταβαλλόμενες κοινωνικές, πολιτισμικές και οικονομικές δυναμικές που αναδεικνύονται στην περιοχή του Αιγαίου διαμέσου των αιώνων.

Fig. 1 Sauceboat - Cycladic import at Liman Tepe (3rd Millennium BC)
Εικ. 1 Κύμβα – Κυκλαδική εισαγωγή στο Liman Tepe (3η χιλιετία π.Χ.)

Fig. 2 White slipped Jug - Cycladic Import at Çeşme - Bağlararası (2nd Millennium BC)
Εικ. 2 Πρόχους με λευκό επίχρισμα - Κυκλαδική εισαγωγή στο Çeşme-Bağlararası (2η χιλιετία π.Χ.)